

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/45/2018
Identifikačné číslo spisu: 2017200205
Dátum vydania rozhodnutia: 10.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2017200205.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov (sťažovateľov) 1/ I. G., bytom O., 2/ I. G., bytom O., obaja právne zastúpení JUDr. Ruženou Bubenčikovou, advokátkou, so sídlom Paulínska 20, 917 01 Trnava, proti žalovanej Obci Čáry, 908 43 Čáry, právne zastúpená advokátskou kanceláriou Martin Džáčovský s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 315, 905 01 Senica, o správnej žalobe opomenutého účastníka, o kasačnej sťažnosti žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/45/2017-37 zo dňa 9. mája 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Sťažovateľom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave napadnutým uznesením podľa § 98 ods. 1 písm. g) v spojení s § 179 ods. 7 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S. s. p.“) žalobu opomenutých účastníkov ako neprípustnú odmietol.

2. V odôvodnení krajský súd uviedol, že predmetom správnej žaloby opomenutého účastníka môže byť jednak rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktoré nadobudlo právoplatnosť bez vyčerpania riadneho opravného prostriedku a jednak rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktoré nadobudlo právoplatnosť po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku. Inak povedané, prvoinštančné rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktoré nadobudlo právoplatnosť až na základe vyčerpania riadneho opravného prostriedku, nemôže byť spôsobilým predmetom správnej žaloby opomenutého účastníka, nakoľko o riadnom opravnom prostriedku, aj keď nepodanom opomenutým účastníkom konania, už bolo rozhodnuté. Opak tohto výkladu by v podstate viedol k absurdnej situácii, keď v prípade vyhovenia žalobe a uloženia povinnosti doručiť prvoinštančné rozhodnutie - Dodatočné povolenie č. j. SOÚ-753/2014-BAD zo dňa 02.12.2016, by opomenutí účastníci konania boli oprávnení na podanie riadneho opravného prostriedku, o ktorom už však bolo na základe odvolania účastníkov stavebného konania rozhodnuté. Ide v podstate o obdobu situácie, keď spôsobilým predmetom správneho súdneho konania môže byť len rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku nadobudlo právoplatnosť, pričom S.s.p. na

preukázanie aktívnej žalobnej legitímácie nevyžaduje, aby riadny opravný prostriedok vyčerpал žalobca, ale účastník konania (§ 7 písm. a) S.s.p.). Dôvod je logický, keďže žalobca môže byť dotknutý na svojich právach alebo právom chránených záujmov až rozhodnutím odvolacieho orgánu (napríklad dôjde k zmene prvoinštančného rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe odvolania iného účastníka administratívneho konania). Súčasne a predovšetkým prvoinštančné a odvolacie administratívne konanie tvoria jeden celok, pričom z povahy veci je zrejmé že z neho nemožno „vytrhnúť“ prvostupňové rozhodnutie, a to bez ohľadu na to, či toto bolo alebo nebolo potvrdené v inštančnom postupe.

3. Obsahom správnej žaloby je podľa názoru krajského súdu preukázané, že žalobcovia sa vo vzťahu k žalovanej domáhajú uloženia povinnosti doručiť im rozhodnutie - Dodatočné povolenie č. j. SOÚ-753/2014-BAD zo dňa 02.12.2016, ktoré bolo preukázateľne napadnuté riadnym opravným prostriedkom, o ktorom rozhodoval nadriadený orgán verejnej správy. Z uvedeného preto podľa názoru krajského súdu vyplýva, že žalobcovia sa domáhajú doručenia rozhodnutia, ktoré nie je spôsobilým predmetom správnej žaloby opomenutého účastníka, a preto správny súd nezostávalo iné, len vyhodnotiť správnu žalobu ako neprípustnú.

4. Záverom správny súd dodal, že v danej veci by mohlo byť spôsobilým predmetom správnej žaloby opomenutých účastníkov rozhodnutie Okresného úradu Senica, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. j.: OU-SE-OCDPK-2017/003243-KOA zo dňa 09.05.2017. V tejto súvislosti však správny súd súčasne upozornil, že vzhľadom na neprípustnosť správnej žaloby neposudzoval otázku, či žalobcom v 1/ a 2/ v stavebnom konaní svedčalo účastníctvo. Táto otázka by bola posudzovaná až následne po ustálení prípustnosti predmetu konania, čo v danom prípade splnené nebolo. Súčasne správny súd uviedol, že na základe lustrácie zistil, že rozhodnutie Okresného úradu Senica, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. j.: OU-SES-OCDPK-2017/003243-KOA zo dňa 09.05.2017 je predmetom správneho súdneho konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 14S/46/2017.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol správny súd podľa § 170 písm. a) S.s.p. tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, keďže žaloba bola odmietnutá.

6. Žalobcovia podali proti uzneseniu krajského súdu kasačnú sťažnosť, a to z dôvodu nezákonného odmietnutia žaloby. Sťažovatelia uviedli, že odôvodnenie uznesenia krajského súdu nemá oporu v zákone. Podľa ich názoru je právne irelevantné, že rozhodnutie žalovaného bolo účastníkmi konania napadnuté odvolaním a že o tomto odvolaní už bolo rozhodnuté. Sťažovatelia nesúhlasia ani s názorom krajského súdu, že v danej veci by mohlo byť spôsobilým predmetom správnej žaloby opomenutých účastníkov rozhodnutie odvolacieho orgánu, pretože by tým bolo žalobcom upreté právo na dvojinštančné konanie. Z uvedených dôvodov navrhli kasačnému súdu, aby napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa stotožnil s uznesením krajského súdu, a preto navrhol kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť zamietol.

8. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 ods. 2 S.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 179 ods. 1 S.s.p. ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len "opomenutý účastník"), správny súd overí správnosť tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

Podľa § 179 ods. 3 S.s.p. doručeníím uznesenia správneho súdu podľa odseku 1 orgánu verejnej správy sa zo zákona odkladajú účinky napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o riadnom opravnom prostriedku, ak osobitný predpis upravujúci konanie pred orgánom verejnej správy jeho podanie proti napadnutému rozhodnutiu alebo opatreniu pripúšťa. V takom prípade je opomenutý účastník oprávnený na podanie riadneho opravného prostriedku v lehote a za podmienok ustanovených osobitným predpisom a orgán verejnej správy je povinný o tomto riadnom opravnom prostriedku konať a rozhodnúť.

Podľa § 179 ods. 5 S.s.p. opomenutý účastník môže opätovne podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy podľa odseku 1, len ak proti tomu nie je prípustný riadny opravný prostriedok, a v lehote počítanej od vykonania správnym súdom nariadeného doručenia.

Podľa § 179 ods. 6 S.s.p. ak proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy podľa odseku 1 je prípustný riadny opravný prostriedok, môže opomenutý účastník podať novú správnu žalobu proti rozhodnutiu o tomto opravnom prostriedku.

9. Predmetom kasačnej sťažnosti bolo uznesenie krajského súdu, ktorým odmietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali, aby krajský súd uložil žalovanej povinnosť doručiť im prvoinštančné rozhodnutie - Dodatočné povolenie č. j. SOÚ-753/2014-BAD zo dňa 02.12.2016, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmalo uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo.

10. Po preskúmaní veci sa kasačný súd stotožnil s názorom krajského súdu, ktorý podanú žalobu, ako neprípustnú, odmietol. K predmetu správnej žaloby opomenutého účastníka kasačný súd uvádza, že sa stotožnil s právnymi závermi krajského súdu uvedené v odsekoch 10 až 14 napadnutého uznesenia a v ďalšom na ne odkazuje.

11. Kasačný súd uvádza, že prvoinštančné a odvolacie administratívne konanie tvoria jeden celok, pričom z povahy veci je zrejmé, že z neho nemožno prvoinštančné rozhodnutie „vytrhnúť“ a to bez ohľadu na to, či bolo alebo nebolo potvrdené v inštančnom postupe, resp. po podaní riadneho právneho prostriedku. Po preskúmaní veci kasačný súd konštatuje, že prvoinštančné rozhodnutie, ktoré žiadajú sťažovatelia, aby im bolo doručené, bolo preukázateľne napadnuté riadnym opravným prostriedkom, o ktorom rozhodoval nadriadený správny orgán, a to Okresný úrad Senica, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, rozhodnutím č. j. OU-SE-OCDPK-2017/003243-KOA zo dňa 09.05.2017. Na základe uvedeného kasačný súd uvádza, že sťažovatelia sa domáhajú doručenia rozhodnutia, ktoré nie je spôsobilým predmetom správnej žaloby opomenutého účastníka.

12. S poukazom na § 179 ods. 6 S.s.p. kasačný súd uvádza, že spôsobilým predmetom správnej žaloby opomenutých účastníkov je rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu, teda toho, ktorý rozhodoval o riadnom opravnom prostriedku proti rozhodnutiu prvoinštančného správneho orgánu.

13. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľov sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

14. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľom, ktorí v tomto konaní nemali úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a rovnako aj žalovanej nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

15. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0 (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 S. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.